



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3739/2020
13.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ, сви из ..., које заступа пуномоћник Зехлија Куртовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 723/19 од 17.07.2019. године, у седници одржаној 13.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 723/19 од 17.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници П 324/18 од 20.03.2019. године одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да исплати сваком од тужилаца на име потраживања из радног односа износе од по 59.542,50 динара са законском затезном каматом од 18.11.2002. године до исплате и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 723/19 од 17.07.2019. године одбијена је жалба тужилаца и усвојена жалба тужене, па је првостепена пресуда укинута у делу о трошковима поступка и враћена првостепеном суду на поновни поступак, а потврђена у преосталом делу.

Против правноснажног дела пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови да се о изјављеној ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној. Побијаним пресудама је о тужбеном захтеву одлучено сагласно закључку донетом на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 02.11.2018. године према коме Република Србија одговара за материјалну

штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа која су без њихове кривице остала неизвршена у поступку стечаја вођеним над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде материјалне штете поднета је 09.03.2015. године. Побијана другостепена пресуда донета је 17.07.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 59.542,50 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у којем вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић